

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 56 (S, SF og VS) stemte for, 67 (KF, V, RV, CD, FP og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 238:

Forslag til lov om ændring af arbejdstilrettelæggelsen m.v. for underordnede sygehushæger og om fornyelse og forlængelse af overenskomster for underordnede sygehushæger m.fl.

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 6/5 87. Første behandling 7/5 87. Betænkning 8/5 87).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Det er helt afgørende for Socialdemokratiet, at den ulykkelige konflikt på vore sygehuse standser. Det er helt uacceptabelt, at de i forvejen alt for lange ventelister vokser hver eneste dag, og det er også helt uacceptabelt, at et meget stort antal syge mennesker afvises ved sygehusernes porte, fordi deres sygdom ikke er direkte farlig for dem i øjeblikket.

Det er så meget desto mere nødvendigt at standse konflikten, som der ikke er udsigt til, at den løses ved forhandling mellem parterne inden for en rimelig tid, og derfor agter vi at stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Vi sagde under førstebehandlingen, at vi var enige i den fremgangsmåde, regeringen foreslår for at standse konflikten, bl.a. ved at nedsætte et paritetisk nævn til at løse tilbageværende problemer. Vi sagde også, at det var nødvendigt at få bestemmelserne om arbejdsområde, om arbejdstidens placering og om, hvordan der fremtidig skal betales for rådgivningstjeneste fra bopæl og for tilkald i rådgivningsperioden, behandlet i nævnet, men vi

satte spørgsmålstegn ved, om disse områder skulle være de eneste, der skal behandles i nævnet.

Vi har derfor på forskellig måde undersøgt, om der var andre af de uløste overenskomstproblemer, som vi på hensigtsmæssig måde kunne foreslå inddraget i nævnets arbejde. Men dér fandt vi ikke at det var en tilfredsstillende fremgangsmåde.

Vi stemmer derfor for det ændringsforslag, som SF har stillet, og som gør det muligt at behandle de uløste spørgsmål mere generelt i nævnet, men vi agter at stemme for lovforslaget ved tredje behandling, selv om ændringsforslaget bliver forkastet.

Når vi gør det, hænger det sammen med, at arbejdsministeren meget klart har sagt, at bemærkningerne i lovforslaget om, hvad regeringen gerne ser at det paritetiske nævn tilstræber, alene er en orientering om regeringens synspunkter og ikke binder hverken nævnet eller en eventuel opmand til at opnå et bestemt resultat. Det fremgår klart af ministerens udtalelser i Folketinget og i udvalget og af svarene på spørgsmål, som udvalget har stillet til ministeren, så det kan vi acceptere.

Så vil jeg gerne sige, at vi efter udvalgsarbejdets afslutning er blevet orienteret om, at Foreningen af Yngre Læger har sat spørgsmålstegn ved, om lovforslaget er i overensstemmelse med vore forpligtelser over for Den Internationale Arbejdsorganisation. Det gør naturligvis, at vi vil spørge arbejdsministeren, om der efter regeringens opfattelse er grund til at sætte spørgsmålstegn ved det ILO-medholdelige i indgrebet, sådan som det sandsynligvis ender med at blive vedtaget i dag.

Grove (KF):

Vi i Det Konservative Folkeparti er også tilfredse med, at vi nu kan få en afslutning på den konflikt, der løber på vore sygehuse.

Det er egentlig en mærkelig situation, for man kan jo ikke konflikte sig til en løsning på dette område. Det er rigtigt, at de yngre læger kan strejke, men der er vel ingen i denne sal, der forestiller sig, at sygehusejerne skulle lockoute, og dermed står vi i en helt speciel situation.

Når vi taler om sygehusejerne, hvem er det så egentlig? Ja, det er os alle sammen,